

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/119/2017
Identifikačné číslo spisu:	1316210937
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočíčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1316210937.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľky W. P., bývajúcej v D., A., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Consiliaris, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina č. 8, proti odporcom: 1/ Platiť sa oplatí, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Košická č. 56, IČO: 45 684 618 a 2/ Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, ul. Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24C/157/2016, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/404/2016 z 11. novembra 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/404/2016 z 11. novembra 2016 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením podľa ust. § 387 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C. s. p.“) potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) č. k. 24C/157/2016-95 z 1. augusta 2016, ktorým okresný súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (podaný v zmysle v tom čase platnej a účinnej právnej úpravy ako návrh na nariadenie predbežného opatrenia). V odôvodnení uznesenia uviedol, že sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom konštatoval správnosť jeho skutkových a právnych záverov. Uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia by v danom prípade prichádzalo do úvahy len v tom prípade, ak by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. Zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej v texte aj „Zákon o dobrovoľných dražbách“) však poskytuje dostatočné možnosti ochrany práv vlastníka predmetu dražby, a ak tento nevyužije svoje oprávnenia vyplývajúce zo zákona, v rámci ktorých môže brániť svoje záujmy priamo v dražobnom procese, nemôže byť úspešný v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Navyiac, rozhodnutie súdu v podobe, ako sa ho navrhovateľka domáhala, by nemalo pre účely dražby žiaden význam, pretože by nebolo podkladom pre ohodnotenie predmetu dražby a výrok rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia by bol nevykonateľný.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka (ďalej v texte aj „dovolateľka“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na § 420 písm. f/ C. s. p. Uviedla, že v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu dovolaním napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/404/2016-132 zo dňa 11. novembra 2016 jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zdôraznila, že každá strana sporu má právo oboznámiť sa a reagovať na tvrdenia a dôkazné návrhy protistrany v záujme zachovania zásady rovnosti zbraní. V rozpore s uvedeným, jej odvolací súd nedoručil vyjadrenia odporcov 1/ a 2/ k odvolaniu, pričom na tieto vyjadrenia v odôvodnení svojho uznesenia poukázal. Navrhovateľka v dovolaní ďalej uviedla, že postupom odvolacieho súdu, ktorý predchádzal vydaniu dovolaním napadnutého uznesenia bolo porušené jej právo na spravodlivý proces aj z toho dôvodu, že o odvolaní navrhovateľky rozhodovala ako členka senátu odvolacieho súdu sudkyňa, ktorá je podľa zistení navrhovateľky osobou blízkou JUDr. Ivanovi Bartekovi, sudcovi, ktorý rozhodoval vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na súde prvej inštancie, a preto mala byť vylúčená z prejednávania odvolania a rozhodovania o ňom. Na základe uvedených skutočností dovolateľka navrhla, aby „dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa ust. § 449 C. s. p. zrušil a odporcov 1/ a 2/ zaviazal nahradiť jej trovy konania“.

3. Odporca 1/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhovateľky uviedol, že podané dovolanie nespĺňa predpoklady prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p., pretože dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím ktorým sa konanie končí. Naviac, konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prebehlo v súlade s Civilným sporovým poriadkom a nemožno tvrdiť, že by ako celok bolo nespravodlivé a že by dovolateľka nemala možnosť uplatniť svoje procesné práva. Zdôraznil, že na postup súdu v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno aplikovať ust. § 374 ods. 1 C. s. p., tak ako to tvrdí dovolateľka, ale ako lex specialis ust. § 329 ods. 1 C. s. p., ktoré neukladá súdu povinnosť doručiť vyjadrenia protistrán odvolateľovi. Navrhol, aby „dovolací súd dovolanie navrhovateľky odmietol, resp. zamietol“.

4. Odporca 2/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhovateľky tiež navrhol dovolanie zamietnuť, pričom okrem iného zdôraznil, že dovolateľka neuvádza žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla byť spôsobilým podkladom pre záver o vylúčení sudcu, či už súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) skúmal, či sú splnené podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu (§ 420 písm. f/ C. s. p.) aj dôvodné, pretože ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 C. s. p., potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z tzv. zmätočnosťných vád uvedených v tomto ustanovení, znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

6. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, kde miera porušenia procesných práv niektorej zo strán sporu nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného ale aj z

ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka v súvislosti s vadným procesným postupom odvolacieho súdu namietala, že odvolací súd konal v rozpore s procesnými predpismi upravujúcimi doručovanie vyjadrení sporových strán protistrane a v rozpore s procesnými predpismi upravujúcimi vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci.

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že odvolanie navrhovateľky proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie bolo doručené odporcom 1/ a 2/ (č. l. 117 spisu). Odporcovia 1/ a 2/ sa k odvolaniu písomne vyjadrili, no toto ich vyjadrenie nebolo navrhovateľke doručené.

10. Európsky súd pre ľudské práva vydal 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel k záveru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, prípadne ani nejde o vyjadrenie, ktoré by mohlo mať vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním. Pokiaľ súd druhej procesnej strane takúto možnosť nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý je zaručený článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

11. Po preskúmaní veci dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade došlo postupom odvolacieho súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ust. § 420 písm. f) C. s. p. Táto vada spočíva v postupe odvolacieho súdu, ktorý v rozpore s Čl. 9 C. s. p. nedoručil vyjadrenie odporcov 1/ a 2/ k odvolaniu navrhovateľke, v dôsledku čoho bol porušený princíp rovnosti zbraní. Porušením princípu rovnosti zbraní bolo porušené právo navrhovateľky na spravodlivý súdny proces v zmysle ust. § 420 písm. f) C. s. p. Už len táto skutočnosť založila bez ďalšieho nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť, preto dovolací súd považoval za nadbytočné zaujímať stanovisko k ďalšej dovolacej námietke navrhovateľky, týkajúcej sa porušenia jej práva na spravodlivý súdny proces v súvislosti s tvrdenými predpokladmi na vylúčenie členky senátu odvolacieho súdu Mgr. Barbory Bartekovej z prejednávania odvolania a rozhodovania o ňom, keďže na to nemal ani dostatok relevantných podkladov (vyjadrenie sudkyne k tvrdeným skutočnostiam). V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že dovolateľka mala (a stále má možnosť) namietat' zaujatosť uvedenej sudkyne v rámci riadneho procesného postupu vyplývajúceho z právnej úpravy uplatnenia námietky zaujatosti.

12. Na základe uvedených skutočností dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu podľa ust. § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a podľa ust. § 450 C. s. p. mu vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že v zmysle ust. § 453 ods. 3 C. s. p. v novom rozhodnutí vo veci rozhodne aj o nároku na náhradu trov dovolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.